Het·Land·van·Rembrandt

PRENTJES·VAN·ALBERT·HAHN

AMSTERDAM·S·L·VAN·LOOY.

Het·Land·van·Rembrandt

PRENTJES·VAN·ALBERT·HAHN

AMSTERDAM · S·L·VAN·LOOY.

REMBRANDT-FEESTEN.

(Wijze: Tolhuis.)

Als 't Juli is, en Zuidewind,
En de dag is goed geweest,
Zeit de burgerman tot vrouw en kind:
„Kom, nou naar 't Rembrandt-feest!"

Verlichting, vuurwerk en muziek
En dan naar een café,
Dàt is voor driekwart van 't publiek
Hèt Rembrandt-jubilé!

Rembrandt, Rembrandt, Rembrandt,
Kiele-kiele Rembrandt,
Kiele-kiele hopsasa;
Rembrandt, Rembrandt, Rembrandt,
Kiele-kiele Rembrandt,
Kiele-kiele falderaldera!

Kom dan Nederland, kom dan Nederland,
Kom!
Eéns in driehonderd jaar
Begrijpt ge Rembrandt maar;
Kom dan Nederland, kom dan Nederland,
Kom!
Eéns in driehonderd jaar
Begrijpt ge Rembrandt maar!

DE MORALISTEN.

De Vrome spreekt:

Hoe gaarne hadde ik deelgenomen
Aan 't plengen van den eerewijn,
Nu Rembrandts feestdag is gekomen
En elkeen opgaat naar 't festijn!
Helaas! Ik heb vandaag vernomen,
Dat Rembrandt Harmenszoon van Rijn
Een dienstmaagd tot... ahèm... genomen
Zou hebben, ja, een dochterkijn
Uit dit... ahèm... is voortgekomen:
Zijn pad was alzoo niet gansch rein!
Zóó hebbe ik mij dan voorgenomen:
Zijn feest- zij boetedag voor mijn!
Hij zou tot inkeer zijn gekomen
Zoo ik zijn Licht had kunnen zijn!

H

REMBRANDT-ARTIKELEN.

Monoloog.

**Met de laatste Rembrandtspeech
Klim ik op m'n Rembrandtfiets;
Ontsteek aan m'n Rembrandtlantaren
Eén van m'n Rembrandtsigaren;
Rembrandtpet op Rembrandtlokken,
Aan m'n kuiten Rembrandtsokken;
Dan zien ik op m'n Rembrandtuurwerk,
Dat 't tijd wordt voor 't Rembrandtvuurwerk.
O wat 'n menschen vóór 't Rembrandttheater,
Dat belooft morgen 'n Rembrandtkater.
Nog even 'n biertje op 't Rembrandtplein:
En dan kan ik héélegaar van Rembrandt zijn!**

EMBRANDT

MUSEUM-IDYLLE.

Op canapé
Zit naast 't modieuse snobje
't Teer-anemisch ethisch popje
Te smelten voor de Weduw Bas.
't Was vroeger toch een stoerder ras
Dan die twee!

't Popje zee:
„Oh, wat een gloed en wat een verve,
„Legde Rembrandt in zijn verven...!"
En 't snobje zuchtte: „Ah, superbe!
„Rembrandt zien... en dàn te sterven!"

Onderwijl denkt bij zich zelven
De zaalsuppoost: „Pas kwart na elven,
G. V. D.!"

GESPREK, AFGELUISTERD IN DE OPTOCHT VAN „ARTI".

Gorter tot Bart van Hove:

„Vindt jij nou óók niet, Bart:
„Was mijn collega in z'n hart
„Geen minderwaardig schilder, hé?
„Want van hèm wordt verteld,
„Dat-ie schilderde voor geld:
„En ik? „Arti et Amicitiae"!"[1])

[1]) „Voor de Kunst en de Vriendschap."

ARTI ET AMICITIAE
1606
1906
13
ONZEN GEWAARDEERDEN COLLEGA

MIDDENSTANDS-DROOMEN.

O weelde-droomen!
Nu gaan ze komen,
De breede scharen van klant aan klant;
Nu naken de dagen,
Dat nimmermeer klagen
De winkeliers van Nederland.
Want kunst en reclame
Gaan broederlijk samen
Tot redding van den middenstand;
Ja, door kunst en door boter
Wordt Nederland grooter:
Kom Rembrandt, red ons uit den brand!

EEN VERGETEN HOOFDSTUK UIT HET LEVEN VAN REMBRANDT.

Toen Rembrandt weer 's in dalles zat
En Hendrickje Stoffels geen geld meer had,
Werd Titus ergens in de buurt
Op de pof om gruttemeel gestuurd.
„Sinjeur", zei Titus, „we vragen beleefd
„Krediet tot vader weer centen heeft.
„De Staalmeesters zijn nu bijna klaar,
„En 't is voor hoogstens een weekie dus maar."
De komenijman, die in rechte lijn
De stamvaar van 'n Bestuurslid zou zijn
Uit 'n Rembrandt-hulde-Comité,
Nam z'n pijp uit z'n mond en antwoordde: „Nee,
„Ik geef geen krediet an je vaders meid
„Als je vader geen burgermansbroodwinning heit;
„Want dat schildervolk, ik weet 't te goed,
„Belooft altijd te dokken, maar géén die 't doet!
„Wil ik 's wat zeggen: dat smerig geklad
„Moest verboden worden door de Stad!
„Zeg jij ze nu thuis maar: geen centen, geen meel...."
. . . .
Tja, in 'n paar eeuwen verandert er veel!

VAN OVDS DE GRVTTERY

HET REMBRANDT-ALBUM.

(Wijze: Mooie meisjes, mooie blommen.)

Gerhard en Dake, zingend:

„Moowje kleure, moowje printe,
„Mense kom nou met je cinte;
„'t Mot alles weg, 't is te geef,
„Wie isser die nou nog geen Rembrandt heef!

„Koope mot-je, koope zul-je,
„'n Moowje Rembrandt-portefulje;
„Of in 'n laisie, dat staat sjiek;
„'t Is alles echte namaak-Rembrandtiek!"

Jordaansche:

„„Kom vent, loop deur nou met je praatjies,
„„Blaif vamme laif met je lekre plaatjies;
„„Kom vent, loop deur nou met je boch:
„„Wij mense kraige margerien genog!""

HALLO! HALLO!!!!
DE NATIONALE HULDE
MAAKT VOORT!!!!
ANDERS GAAT ALLES
NAAR DUITSCHLAND
HALLO! HALLO!!!

DE PIJP-HULDE.

(Op een bekend Pijp-wijsje.)

Waar vindt men in ons Koninkrijk
Van Rembrandtliefde grooter blijk,
Dan in de schilderswijk van Amsteldijk
Tot Ruisdaelkade!

Ziet hoe men dáár den kunstnaar eert,
Voor hem zich feestlijk costumeert!...
Maar in den optocht toch ook adverteert
Voor de Ruisdaelkade!

Daar steekt iets groots in 't heele plan,
Waarbij men beide profiteeren kan:
De groote kunstnaar en de kleine man
Van de Ruisdaelkade!

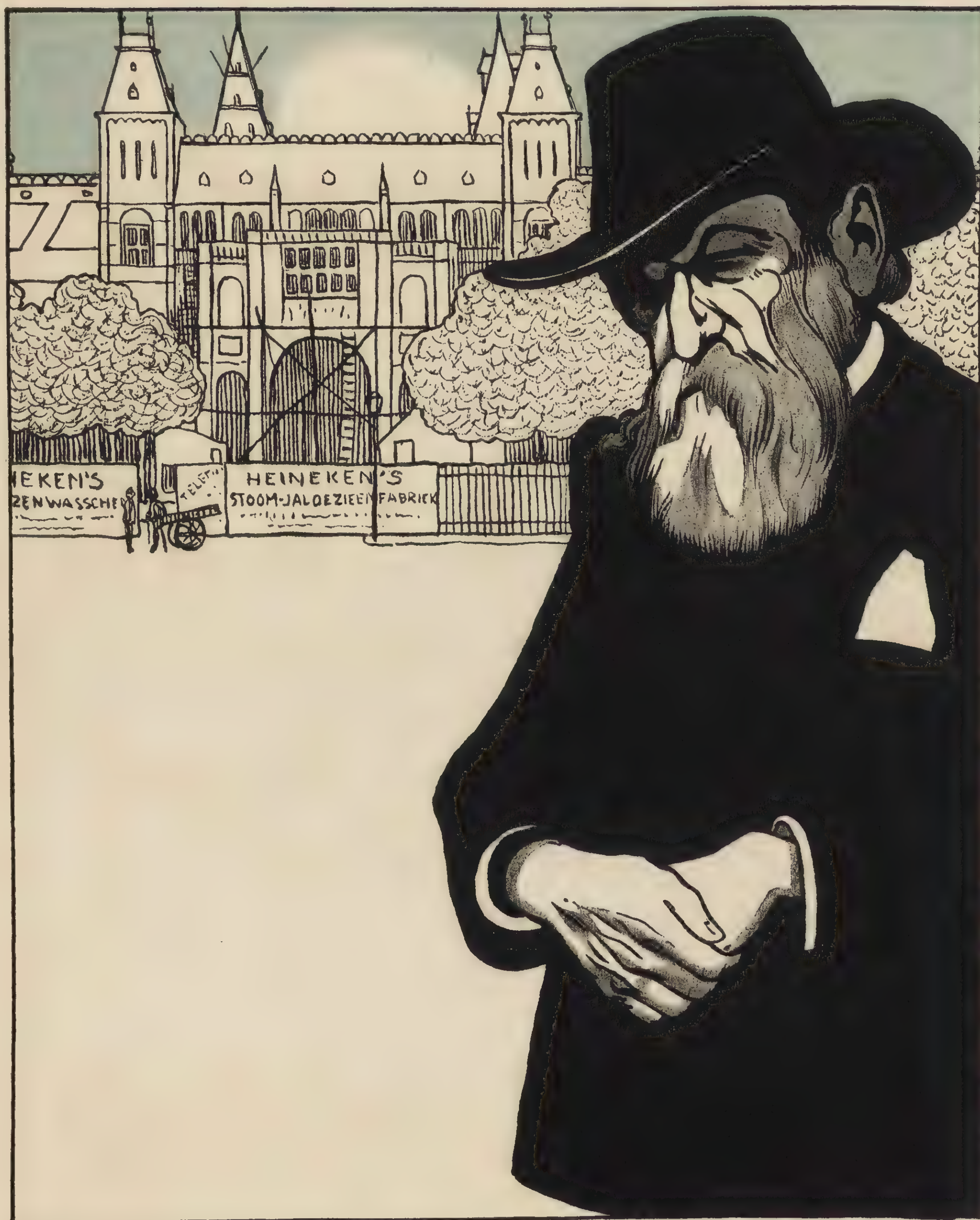
Waarvoor parade dienen moet,
En 't lieve geld de liefde voedt:
Ach... dàt weet van ouds maar al te goed
De Ruisdaelkade!

BESTUUR.
ONDER MINZAME AANBEVELING
REUZEN-UITVERKOOP
GROOTE OPRUIMING
ZOMER UITVERKOOP
UITVERKOOP WEGENS VERBOUWING
UITVERKOOP WEGENS LIQUIDATIE
Ferdinand BOL STR.
CEINTUUR BAAN
KAMERS TE HUUR
GOVERT-FLINCKSTR
RUYSDAEL KADE

OP DE UITGEBOUWDE REMBRANDTZAAL.

Waarom juicht Cuypers niet bij 't Rembrandtjubileum?:
De man heeft nu een puist aan z'n eigen Rijksmuseum!

EKEN'S
ZENWASSCHE
HEINEKEN'S
STOOM-JALOEZIEEN FABRIEK

PROEVE VAN EEN MENU VOOR REMBRANDT-DINERS.

Chefs d'oeuvre variés
Potage à la Maître (d'hôtel)
Poisson d'Avril
Sauce jeansalie à la Hollandaise
Filet de Boeuf du Louvre
Sauce jubilaire
Rembrandtine de Veaux
Palet gras, Compâte
Clair-obscur glacé
Fromage de Leyde
Bruit
Dessert, Discours, Décorés

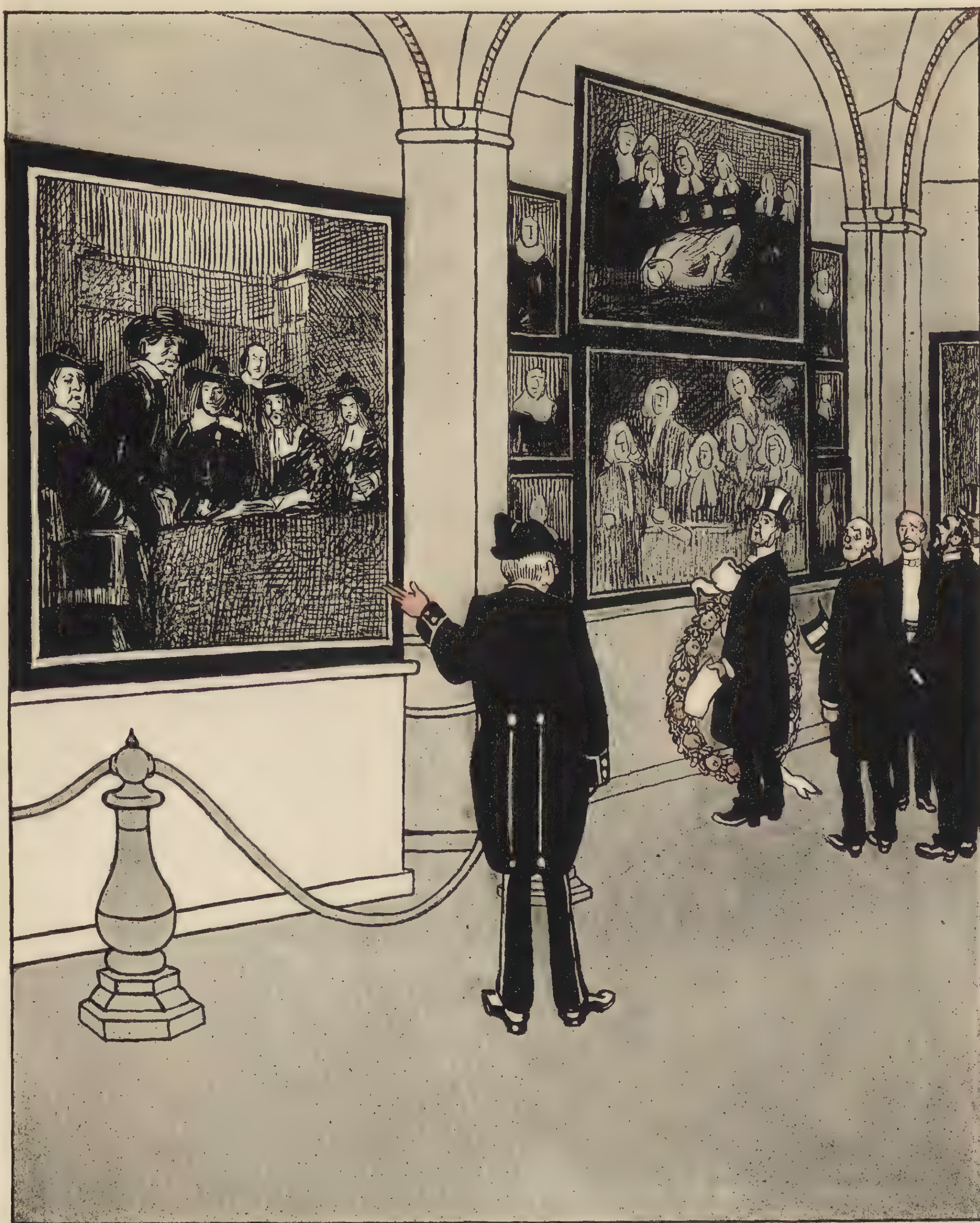
REMBRANDT-HULDIGERS.

Een krans in de hand stapt de praeses vooraan,
Daarachter de verdere leden:
't Is heden voor de eerste maal,
Dat zij 't Museum betreden.

Schuifelend, weifelend komen zij voor
D',,Anatomische Les" van Backer.
Dit stuk roept bij de huldigersschaar
'n Vage herinnering wakker:

„Anatomische Les? Anatomische Les?
Dat moet toch van Rembrandt wezen?"
En de praeses begint met vaste stem
Z'n lofdicht op Rembrandt te lezen....

De krans in de hand staat de praeses vooraan
En om hem de verdere leden:
't Is heden voor de eerste maal
Dat zij 't Museum betreden!

AAN TWEE REMBRANDTKENNERS.

Wie smalend tot uw wijsheid kwam,
Niet ik, o Doktor Abraham, [1])
    Niet ik, o Doktor Cornelis! [2])
Gaan wij niet veilig aan uw hand
Door 't lichte, rijke Rembrandtland?
    Geen lof voor u te veel is!

Toch treft ook u een deel der blaam
Dat onder Rembrandts hoogen naam,
    Dat onder schoone woorden,
Ons volk bedot, bedrogen wordt,
En zij tot jubelen opgepord,
    Die nóóit van Hem nog hoorden!

Want 't volk, dat zijn kunstnaar kent,
Voor wien het liefde is ingeprent,
    Begaat geen Rembrandtschennis:
Ontdek ons toch geen Rembrandts meer,
Breng Rembrandt zelf tot ons, Heer!
    Heil dàn uw Rembrandtkennis!

---

[1]) Dr. A. Bredius.
[2]) Dr. C. Hofstede de Groot.

EEN BIJNA-SLACHTOFFER VAN HET REMBRANDT-ALBUM.

's Jonge ... dat Rembrandt-album ...
  Lijkt 'n strop ... met permissie ...
Als de weerga ... Simons ... smeer 'm
  Uit de Commissie! ...

Want Midasooren ... in m'n nek ...
  Met mijn aspiratie ...
En smaak-distinctie ... 't is te gek! ...
  Ik red m'n reputatie ...!

DE OPWEKKING VAN REMBRANDT.

Ay Neerland, laat uw Rembrandt rusten,
Ay, wentel niet den zerksteen af:
Welzalig zijn de onbewusten
Van wat zich afspeelt op hun graf!

Want al te mal is toch 't gezicht:
Een Opwekking door kruidenieren!
Een opwekking om feest te vieren!....
Ay Neerland, laat zijn graf toch dicht!

15 Juli 1906.

BOEK- EN KUNSTDRUKKERIJ v/H. ROELOFFZEN-HÜBNER & VAN SANTEN.